

DIUMENGE, 27 SETEMBRE 2009

LA VANGUARDIA

100

CATALANS AL MÓN

JOSEP PONS.
 Director de l'Orquestra
 Nacional d'Espanya

L'escolanet que porta la música arreu

Josep Pons és des del 2004 director de l'Orquestra Nacional d'Espanya i un dels directors que comença a sonar més en el panorama internacional. Ha dirigit orquestres com la Simfònica de Göteborg, la Nacional de França, la de la Ràdio de Frankfurt, la Filarmonica de Rotterdam i la Deutsche Kammerphilharmonie Bremen.

Va començar cantant d'infant a l'Escolania de Montserrat i després va fer a Barcelona estudis de composició amb Josep Soler i de direcció amb Antoni Ros-Marbà.

El 1985 va ser cofundador de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure, que es va especialitzar en música del segle XX i va fer diversos enregistraments que li van comportar un gran prestigi. Es va encarregar de la direcció musical de les cerimònies dels Jocs Olímpics de 1992. El 1994 el van nomenar director de l'Orquestra Ciudad de Granada, on va estar deu anys.

CESC GELABERT. Codirector de la Companyia Gelabert-Azzopardi

Dansa amb regust d'arquitectura

Cesc Gelabert és el ballari català més internacional. La seva companyia de dansa Gelabert-Azzopardi és resident del Teatre Lliure des de l'any 2003 -hi col·labora des de 1987- i del 1989 fins al 2003 va ser coresident del Hebbel Theater de Berlín. En els darrers 25 anys ha estrenat més d'una trentena de coreografies i solos que han contribuït en bona mesura a la creació d'una cultura de la dansa a Catalunya.

Gelabert va començar estudiant arquitectura, però quan estava ja a prop d'acabar va canviar els llaips i els regles per les classes de dansa i de jazz. Va crear la seva primera coreografia el 1972 mentre actuava en un cabaret. Aquells anys va anar a Londres per rebre classes del conegut Matt Mattox i el 1978 va decidir fer una estada a Nova York per continuar el seu l'aprenentatge. Durant aquest temps va començar a crear obres col·lectives i solos per a ell. Es va presentar al Kitchen Theater amb My Old Corduroy Suit i es va integrar a l'escena de Nova York. El 1980 va tornar i va començar a col·laborar amb la ballarina britànica Lydia Azzopardi, amb la qual va actuar a diversos països europeus. El 1980 van fundar la companyia que duu el nom de tots dos i van presentar *Desfigurats*, la seva primera producció per a un escenari gran. La companyia es va consolidar i es va establir a Barcelona. El 1987 va crear *Requiem* (Verdi) i el 1988, *Belmonte*, amb música de Carles Santos, dues obres que s'han convertit en un referent per a la història de la dansa a Espanya. Aquestes dues peces els van dur per escenaris de tot Europa i Amèrica Llatina.

La companyia va ser coresident al Hebbel Theater de Berlín entre 1989 i el 2003, cosa que el va fer viure entre aquesta ciutat i Barcelona. En els primers anys de residència a Alemanya va establir una relació amb el coreògraf alemany Gerhard Bohner i va interpretar solos que havia creat aquest autor. El 1995 va ser

coreògraf convidat del Balletto di Toscana i va interpretar *Hortensia i Lucrecia Stop* per a la Tanztheater Komischer Opera de Berlín. El 1999 va crear la seva segona obra, *Fountain of Love*, per al Balletto di Toscana i el 2002, *Charmes* per al Ballet Gulbenkian de Lisboa. El 2003 va concebre el solo *In a Landscape* per a Mikhail Baryshnikov.

L'any següent la companyia va rebre el Premi de la Crítica, que atorga

el diari *The Herald*, per la seva participació al Festival d'Edimburg. Gelabert ha dissenyat coreografies per a cabaret i, conjuntament

amb Azzopardi, ha creat coreografies per a òpera, vídeo, teatre i cinema. La Generalitat de Catalunya va guardonar el 1997 la companyia amb el Premi Nacional de Dansa.